

Revisjonen i alt Fald har anseet det urigtigt, at den forlods er fradraget Intraderne. Da Udvalget med Revisjonen heri maa være enig, indstilles:

Statsrevisorerne have derhos bemærket, at det Provenu, som ifølge Placat 10de Marts 1800 og 14de Decbr. 1819 udkommer for uindløste Breve og Paffepostfager, iftedetfor med det fulde Beløb at tages til Indtægt for Postvæsenets Fattigkasse eller nu Befordringsvæsenets Fond, forlods burde benyttes til at dække den derpaa hvilende Porto, og kun Overskuddet tages til Indtægt for ovennævnte Kasse, hvorimod Ministeriet formener, at det hele Provenu ifølge de ovennævnte Placater bør tilfalde Befordringsvæsenets Fond. Med Hensyn til, at der i det omhandlede Finantsaar ingen Indtægt er falden paa denne Conto, have imidlertid Statsrevisorerne ikke fundet det fornødent at gjøre nogen Indstilling til Rigsdagen om dette Punct.

Derimod have de fremsat en saadan Indstilling med Hensyn til et andet hermed i Forbindelse staaende Punkt, nemlig Spørgsmaalet om den Tid, paa hvilken uindløste Breve og Paffepostfager skulle aabnes. Da det var oplyst, at de uindløste Breve hidtil ere opbevarede hos Postvæsenet i 2 a 3 Aar, have Revisorerne formeent, at dette ikke var stemmende med Pl. 10de Marts 1800, som indeholder, at uindløste Breve, som have henligget „i Aar og Dag“, skulle aabnes. Hertil har Ministeriet bemærket, at det saavel af den nærmest paagjeldende Passus som af Placatens hele øvrige Indhold synes indlysende, at den ikke har for Die at forefrive Bestyrelsen en vis bestemt Frist, inden hvilken den skal foretage Aabningen, men derimod at sikkre Publicum en vis bestemt Tid, hvori samme kan indløse Brevene, og inden hvis Udløb derfor Aabningen ikke maa finde Sted. Rigtigheden af denne Fortolkning har Revisjonen ikke villet erkjende, fordi Placaten af 14de Decbr. 1819 udtrykkelig siger, at Paffepostfager „skal“ aabnes, og det Obligatoriske heri maa antages at gjælde baade om Aabningen selv og om den i det nævnte Lovbud derfor givne Tidsfrist,

... indløste Breve og Paffepostfager, iftedetfor med det fulde Beløb at tages til Indtægt for Postvæsenets Fattigkasse eller nu Befordringsvæsenets Fond, forlods burde benyttes til at dække den derpaa hvilende Porto, og kun Overskuddet tages til Indtægt for ovennævnte Kasse, hvorimod Ministeriet formener, at det hele Provenu ifølge de ovennævnte Placater bør tilfalde Befordringsvæsenets Fond. Med Hensyn til, at der i det omhandlede Finantsaar ingen Indtægt er falden paa denne Conto, have imidlertid Statsrevisorerne ikke fundet det fornødent at gjøre nogen Indstilling til Rigsdagen om dette Punct.

Det Fornødne i Henhold til Pl. 10; Marts 1800 og 14. Decbr. 1819 bliver at paasee af Statsrevisjonen ved de følgende Aars Regnskaber. ...